

og 11 om bl. a. adgang til fastsættelse af maksimalpriser og maksimalavancer, (og om prismærkning, faktureringspligt, op-hængning af prislister etc.). Vi finder i denne forbindelse anledning til at fremhæve, at der under rigsdagsforhandlingerne om de i de senere år gennemførte forlængelser og ændringer af prisloven har vist sig ganske overvejende stemning på rigsdagen for op-hævelse af alle ekstraordinære prisbestem-melser etc. Forudsetningen for gennem-førelsen af en permanent trustlov må jo også i sig selv være, at de ekstraordinære krisebetonede forhold er ophørt, og at nor-male forhold stort set er retableret.

Regler om anmeldelsespligt og registrering.

Vi kan tiltræde de foreslåede lempelser i reglerne om anmeldelsespligt og er enig i, at beføjelserne til udstedelse af pålæg m. v., som følge heraf i visse tilfælde vil kunne ud-strækkes til områder, hvor der ikke vil fore-ligge anmeldelsespligt eller registreringspligt.

Ankenævn og domstole.

Vor organisation er enig i, at det er uhel-digt, at ankenævnet afgiver indstilling til handelsministeren, og at dennes afgørelse skal være endelig. Vort principielle hoved-synspunkt er, at alle afgørelser (mulig med enkelte undtagelser, se nedenfor), bør kunne indbringes for domstolene. Af praktiske grunde — for at lette domstolene — er man imidlertid af den formening, at sager ved-rørende trustloven først bør behandles af ankenævnet, men således at der er adgang til at indbringe dets afgørelser for dom-stolene. Det foreslås, at de pågældende sager henlægges til sø- og handelsretten i Køben-havn (med sædvanlig mulighed for anke til højesteret).

I den gældende prisaftalelov hedder det, at de nærmere regler for nævnets virksom-hed fastsættes af handelsministeren. Uanset at dette spørgsmål vel ikke har stor praktisk betydning, må vi af principielle grunde for-mene, at nævnet selv bør fastsætte de nær-mere regler for dets virksomhed.

Et spørgsmål af stor praktisk betydning er det, om indgivelse af besværing over myn-dighedernes afgørelser skal have opsættende virkning. Ifølge den gældende prisaftalelov har besværing principielt ikke opsættende

virkning. Af folketingsudvalgets betænkning af 13. november 1952 fremgår ganske vist, at handelsministeren har erklæret sig villig til overfor Priskontrolrådet at give udtryk for, at rådet — i tilfælde, hvor formålet med den trufne afgørelse ikke gør øjeblikkelig ikrafttræden nødvendig — bør imødekomme et eventuelt ønske fra klageren om opsæt-tende virkning af sagens indbringelse for ankenævnet. Vi finder imidlertid ikke den således trufne ordning fyldestgørende og må formene, at sagens indbringelse for anke-nævnet (og eventuelle videre behandling ved domstolene) bør have opsættende virkning. Opmærksomheden henledes i denne forbin-delse på, at medens det måske under de ekstraordinære forhold kunne være natur-ligt, at klager til ankenævnet ikke skulle have opsættende virkning, gør et sådant hensyn sig ikke gældende, når talen er om en trustlov, der tager sigte på forhold af mere permanent karakter. Reglen om, at sagens indbringelse for ankenævnet (og eventuelle videre behandling ved domsto-lene) skal have opsættende virkning, vil selvsagt nødvendiggøre, at der fastsættes en kortere frist for indbringelse af sagen for ankenævnet, respektive for udtagelse af stævning til domstolene.

Priskontrolrådets sammensætning.

Organisationen er enig i, at det øverste rådgivende organ, som vel naturligt må være et råd ligesom det nuværende priskontrolråd, bør have et forholdsvis begrænset antal medlemmer. Vi går imidlertid ud fra, at der ved rådets sammensætning tages tilbørligt hensyn til de erhvervsinteresser, som berøres af denne lovgivning, således at der skabes mulighed for, at de interesserede hovedorga-nisationer — herunder vor organisation — bliver repræsenteret i rådet.

Vi kan tiltræde, at rådets medlemmer fremtidig udnævnes for en nærmere fastsat periode ad gangen.

Vor organisation henstiller indtrængende, at den nugældende ordning, hvorefter be-handling i *Priskontrolrådets forretningsudvalg* er kommet til at spille en så stor rolle, bort-falder. Et forretningsudvalg har måske været påkrævet under mere ekstraordinære forhold, hvor sagernes antal var overvæl-dende stort. Under en trustlovgivning bør